

DE ITINERATIONE PRÆLATORUM.

Prælati incipiens iter agere, antequam equum ascendat, inchoat hanc Antiphonam:

In viam pacis.

Canticum Zachariæ. Lucæ 1. g.

Benedictus Dóminus Deus Israëli, * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctorum, * qui a sæculo sunt, prophetarum ejus:

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciendam misericordiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurandum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu ini-

micórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitate, et justitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante faciém Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde dicit totam Antiphonam, et alia sequentia:

IN viam pacis et prosperitátis dirigat nos omnipotens et misericors Dóminus, et Angelus Ráphaël comitétur nobiscum in via, ut cum pace, salute, et gaudio revertámur ad própria.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster, reliqua secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperántes in te.

V. Mitte nobis Dómine auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuére nos.

V. Esto nobis Dómine turris fortitudinis.

R. A fácie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in nobis.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

V. Benedictus Dóminus die quotidie.

R. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

V. Vias tuas Dómine demónstra nobis.

R. Et sémitas tuas édoce nos.

V. Utinam dirigántur viæ nostræ.

R. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

V. Erunt prava in dirécta. R. Et áspera in vias planas.

V. Angelis suis Deus mandávit de te.

R. Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

V. Dómine exaúdi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui filios Israëli per maris médium sicco vestigio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti: tribue nobis quæsumus iter Prósperum, tempusque tranquillum: ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pèrgimus locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeamus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti: quæsumus, ut nos fámulos tuos custodire digneris: esto nobis Dómine in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia, et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitate præsidium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut te duce quo téndimus, prospere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatióibus nostris, et viam famulórum tuórum in salutis tuæ prosperitate dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates tuo semper protegámur auxilio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut familia tua per viam salutis incédât, et beáti Joánnis præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædixit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Tum dicit Pontifex:

V. Procedámus cum pace. **R.** In nómine Dómini.

Et discedunt.

ORDO AD RECIPIENDUM PROCESSIONALITER PRÆLATUM, VEL LEGATUM.

Cum Prælatus, vel Legatus, civitatem aliquam vel oppidum insigne est ingressurus, processio Cleri ex more loci ordinata cum Cruce procedit illi obviam extra portam urbis, et cum Legatus, sive Prælatus, advenerit, Prælatus ejus loci indutus amictu, stola, pluviali, et mitra pretiosis, sive primam dignitatem habens, indutus superpelliceo, et pluviali pretioso, offert venienti crucem osculandam, quam Legatus seu Prælatus ex equo, vel, si maluerit, descendens in terram super tapetem stratum genuflexus devote osculatur. Tum, si intrans est Episcopus, vel major, aut Presbyter vel Episcopus Cardinalis, Cantores incipiunt, et prosequuntur Antiphonam:

Sacérdos, et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in populo, sic placuísti Dómino.

Vel dicatur Responsorium.

Ecce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. **V.** Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. * Ideo. **V.** Glória Patri, et Fílio, et Spíritui sancto. * Ideo.

Si vero Legatus recipiendus sit Diaconus Cardinalis, cantatur Responsorium:

Fidélis namque, et prudens dispensátor in magni patrisfamilias domo constitútus erat: * Ut consérvis suis mensúram tritici erogáret. **V.** Pro salute, et augméto gregis sibi commissi cura pervígili sollícitus erat. * Ut.

Si autem duo, vel plures reciperentur Legati, etiam si non essent Episcopi, vel Presbyteri Cardinales, cantatur Antiphona:

Vos estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti supra fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum.

In porta autem urbis consueverunt Magistratus illius obviare Legato, vel Prælato primo intranti, ac illum benigne suscipere, et associare, ac baldachinum

super eum deferre. Incepta Antiphona, processio, quæ locum habere debet immediate ante crucem Prælati, nisi intersint Canonici Cathedralis Ecclesiæ, ordine suo progreditur, et cantantur post dictas Antiphonas, seu Responsorialia, alia Cantica, vel Hymni, prout magis placebit, usque ad Ecclesiam majorem, seu principalem loci. Si vero processioni intersint Canonici Ecclesiæ Cathedralis, illi soli possunt ire post crucem Legati immediate ante eum. Equitantes vero omnes equitare debent ante processionem; togati vero debent Legatum, seu Prælatum sequi. Cum Prælatus, seu Legatus descenderit, et intrat portam majoris, seu principalis Ecclesiæ, Prælatus Ecclesiæ, seu majorem dignitatem habens, indutus, ut supra, detecto capite, offert illi aspersionem, cum aqua benedicta, quod Prælatus, seu Legatus accipiens aspergit primo seipsum, deinde alios. Tum idem Prælatus Ecclesiæ, seu primam dignitatem habens, offert ei naviculam, aliquo alio Sacerdote superpelliceo induto thuribulum porrigente, et Legatus, seu Prælatus imponit incensum, et statim Prælatus Ecclesiæ, seu dignitatem habens, incensat ipsum Prælatum, seu Legatum stantem cooperto capite, more consueto. Deinde procedunt ad altare majus Ecclesiæ, et ibi super faldistorio ante infimum gradum altaris parato procumbit, et orat Prælatus, seu Legatus. Interim vero Prælatus Ecclesiæ, seu dignitatem majorem habens, stans in cornu Epistolæ altaris versus ad orantem detecto capite, dicit:

V. Protéctor noster aspice Deus.

R. Et respice in faciém Christi tui.

Cum omnibus sequentibus, si receptus sit Prælatus, aut Legatus, Episcopus vel Presbyter Cardinalis. Si vero sit Diaconus Cardinalis, omissa Versu præcedente, dicit sequentes tantum:

V. Salvum fac servum tuum. **R.** Deus meus sperántem in te.

V. Mitte ei Dómine auxiliium de sancto.

R. Et de Sion tuere eum.

V. Nihil proficiat inimicus in eo.

R. Et filius iniquitatis non appónat nocere ei.

V. Dómine exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnipotens sempitérne Deus, qui facis mirabilia magna solus, præténde super hunc famulum tuum, et cunctas congregatiónes illi commissas, Spíritum grátie salutáris, et ut in veritate tibi compláceat, perpétuum ei rorem tuæ benedictiónis infúnde. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

His dictis, Cantores cantant aliquam Antiphonam eis magis placentem de Sancto Patrono Ecclesiæ cum Versiculo de eodem Sancto. Et cum dicitur Versiculus, surgens Prælatus vel Legatus ascendit ad altare osculaturque illud in medio, deinde procedit ad cornu Epistolæ, ubi stans, ad ipsum altare versus, cantat Orationem de dicto Sancto; deinde ad medium altaris revertitur, ubi stans dat benedictionem solemnem populo dicens:

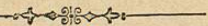
Sit nomen Dómini benedictum, etc.

Qua data, facit promulgari per unum ex suis, sive ex beneficiatis Ecclesiæ indulgentias, quas ipse interessentibus concedit; deinde Prælatus Ecclesiæ, et alii, dimissis paramentis, associant illum usque ad diversorium suum. Cum vero

novus Prælatos primo ad Ecclesiam suam veniens recipitur, loco Orationis prædictæ Omnipotens sempiternæ Deus, etc., dicitur sequens Oratio.

Orémus.

Deus, ómnium fidélium Pastor et rector, fámulum tuum **N.**, quem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, propítius respice: da ei, quæsumus, verbo et exémplo, quibus præest, proficere; ut ad vitam una cum grege sibi crédito perveniat sempiternam. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

ORDO AD VISITANDAS PAROCHIAS.

Pontifex visitaturus Diocesim, et Parochias suas cum ad civitatem seu oppida suæ Diocesis pervenerit, recipitur processionaliter eo ordine, prout supra in receptione Prælati, seu Legati, dictum est. Hoc solo dempto, quod loco Orationis, Omnipotens sempiternæ Deus, qui facis mirabilia magna, etc., seu Deus ómnium fidélium, etc., ipso Prælato ante altare in faldistorio genua flectente, dicitur sequens Oratio:

Orémus.

Deus, humflium visitátor, qui eos paterna dilectione consoláris, prætende societáti nostræ grátiam tuam; ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Qua finita, Pontifex surgens ascendit ad altare majus, osculaturque illud in medio, et ibidem populo solemmniter benedicit.

Deinde, vel in medio Missæ, versus ad populum sedens proponit populo causas adventus sui, quia sacri Canones, et Ecclesiasticus ordo hoc fieri præcipiunt propter multa.

Primo ad absolvendas animas defunctorum.

Secundo, ut sciat, et videat qualiter Ecclesia ipsa spiritualiter et temporaliter gubernetur; quomodo se habeat in ornamentis, qualiter ibi Ecclesiastica Sacramenta ministrantur, et divina officia peraguntur; quale servitium ibi impenditur; qualis sit vita ministrorum, et populi; ut ex officio inquisitionis suæ, per eum, si qua in præmissis corrigenda fuerint, corrigantur, et emendentur.

Tertio ad adulteria, fornicationes, sacrilegia, divinationes, et similia publica in populo punienda, ad quod interdum non sufficiunt Ecclesiarum Rectores; ostendens diligenter populo, quam damnabilia, et detestanda sunt crimina ipsa.

Quarto propter casus, qui de jure, vel consuetudinè, ad Episcopum dumtaxat pertinere noscuntur, qui in Constitutionibus synodalibus continentur, in quibus nullus alius se intromittere potest; protestans plebi, quod si quis, vel si qua in aliquo ipsorum casuum, vel in quocumque alio, consilio ejus indigerit, paratus sit benigne audire, et consilium, et absolutionem impendere; ac poenitentiam misericorditer injungere salutarem.

Quinto ad exhibendum Sacramentum Confirmationis, cujus solus Episcopus ordinarius minister est.

Deinde inducit diligenter populum ad poenitentiam et instruit in Ecclesiasticis Sacramentis, et in Articulis Fidei, et qualiter debent declinare a malo, et facere bonum; fugere vitia, et sectari virtutes; alteri non facere quod sibi fieri

nolunt. His expletis, fit populi confessio, et absolutio generalis, et indulgentia datur per Pontificem. Post hæc Pontifex, deposita cappa, induitur amictu, stola, pluviali violacei vel nigri coloris, et mitra simplici, et stans cum mitra juxta altare, versus ad populum incipit Antiphonam:

Si iniquitátes.

Postea cum ministris seu Capellanis suis dicit Psalmum.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébít?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo

Tum dicit totam Antiphonam:

Si iniquitátes observáveris Dómine: Dómine quis sustinébít?

Qua dicta, deposita mitra, dicit:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster.

Quod secrete completur. Et interim accepto aspersorio, cum aqua benedicta, tertio aspergit ante se; deinde imposito incenso in thuribulo, et illo benedicto, eodem modo incensat. Quo facto, pronuntiat Versus:

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentationem.

Ÿ. Sed libera nos a malo.

Ÿ. In memória æterna erunt justi.

Ÿ. Ab auditióne mala non timébunt.

Ÿ. A porta ínferi. **R.** Erue Dómine ánimas eórum.

Ÿ. Réquiem æternam dona eis Dómine.

Ÿ. Et lux perpétua lúceat eis.

Ÿ. Dómine exaúdi orationem meam.

Ÿ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulos tuos Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregentur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde aqua benedicta, thuriferario, duobus ceroferariis, cruce, et Clero præcedentibus, et cantantibus Responsorium:

Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum: * Tu eis Dómine dona réquiem, et locum indulgéntiæ. *℣.* Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sœculum per ignem. * Tu eis.

Pontifex cum mitra exit ad cœmeterium, interim dicens cum ministris suis Antiphonam:

Si iniquitátes, etc.

Deinde Psalmum 129. De profúndis clamávi. totum ut supra pag. 283. et in fine

℣. Réquiem ætérnam * dona eis Dómine. *℞.* Et lux perpétua * lúceat eis.

Et Antiphona repetitur.

Si iniquitátes observáveris Dómine: Dómine quis sustinébit?

Quibus omnibus dictis, cum fuerint in medio cœmeterii, subsistunt suo ordine, et Chorus cantat Responsorium:

*Libera me Dómine de morte ætérna in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt et terra: * Dum véneris judicáre sœculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. * Quando cœli movéndi sunt et terra. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. * Dum véneris judicáre sœculum per ignem. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.*

Tum repetitur Responsorium:

Libera me Dómine, etc.

Usque ad primum Versum. Interim dum Responsorium repetitur, offertur per digniorem Ecclesiæ navicula, et per alium ex ministris thuribulum Pontifici, qui imponit incensum more consueto. Responsorio repetito, Chorus cantat:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Mox Pontifex, mitra deposita, convenienti voce dicit:

Pater noster, reliqua secreto.

Deinde aspergit, et incensat, prout fecit in Ecclesia. Quo facto, dicit versus:

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem.

℞. Sed libera nos a malo.

℣. In memória ætérna erunt justi.

℞. Ab auditióne mala non tímébunt.

℣. A porta ínferi. *℞.* Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Dómine exaúdi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. *℞.* Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulos tuos Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor, et humanæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sœculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Deus, cujus miseratióne animæ fidélium requiêscunt: fámulis et famulábus tuis ómnibus hic et ubique in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum; ut a cunctis reátibus absoluti tecum sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat eis.

Tum duo Cantores dicunt:

℣. Requiêscant in pace. *℞.* Amen.

Et mox Pontifex, elevata dextera, producit signum crucis ab omni parte super cœmeterium. Tum accepta mitra per Pontificem, revertuntur omnes ad Ecclesiam ordine quo venerunt, Choro dicente congruenti voce sine nota totum Psalmum.

*Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam, ut supra. pag. 64. cum ℣. Réquiem ætérnam * dona eis Dómine. ℞. Et lux perpétua * lúceat eis.*

Quem etiam Pontifex ipse dicit voce demissa cum ministris seu Capellanis suis: quibus dictis, et cum ad Chorum ante majus altare pervenerit Pontifex, deposita mītra, stans ibidem in medio, versus ad altare, dicit:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster, reliqua secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem.

℞. Sed libera nos a malo.

℣. A porta ínferi. *℞.* Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Dómine exaúdi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. *℞.* Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiÓnis glória inter Sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

His peractis, depositis stola et pluviali nigris, seu violaceis, et assumptis albis, incipit visitationem a Sanctissima Eucharistia, ad Baptisterium, inde ad sancta Olea, ad sacras Reliquias, tum ad Altaria, et Capellas, et sacras Imagines, item ad sacristiam, et cœmeterium se confert; post ad ædes Canonicales, hospitalia, confraternitates, et alia loca pia. Poterit postea Pontifex confirmare pueros, præmissa monitione, et aliis servatis, prout supra in principio de confirmandis dictum est.

Expedita itaque Confirmatione, et benedictis ornamentis, si quæ benedicenda sunt, depositisque indumentis Ecclesiasticis, confessiones, et deinde quærelas, si quæ sunt, audit. Tum de conversatione Cleri, et populi, ac qualiter spiritualia, et temporalia in ipsa Ecclesia ministrantur; et de libris ac ornamentis diligenter de plano inquiri.

Peracta demum visitatione illius loci, et omnibus expeditis, cum discedere voluerit Pontifex, in suo habitu communi accedit ad Ecclesiam, et stans ante altare in cornu Epistolæ versus ad illud, dicit

Ps. De profundis. pag. 283. totum cum Réquiem ætérnam, et Antiphonam. Si iniquitâtes.

Deinde dicit, Pater noster, secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi. **R.** Erue Dómine ánimas eórum.

V. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

V. Dómine exaúdi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cujus miseratione animæ fidélium requiéscunt: fámulis et famulábus tuis ómnibus hic et ubique in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum, ut a cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Post hæc discedit, quo voluerit.

ORDO AD RECIPIENDUM PROCESSIONALITER IMPERATOREM.

Quando Imperator venit ad aliquam urbem, vel oppidum insigne, Clerus urbis obviam venit ei processionaliter, ut dictum est superius de receptione Prælati, vel Legati; tamen extra portam aliquantulum magis remote, quam Prælato, et Legato fieri solet. Imperator ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in terra super tapete stratum genuflexus osculatur ibidem crucem, et sub baldachino ducitur usque ad Ecclesiam. Processio præcedit immediate Imperatorem, et is qui gladium Imperatori præfert, equitat immediate post Prælatum processionis. Si vero Legatus Apostolicus Imperatorem reciperet, aut cum eo urbem intraret, vel alias secum iret, vel equitaret; ille qui gladium Imperatori præfert, et alius crucem Legati portans, simul ire debent. Crux Legati, quia debetur ei latria, erit a dexteris, et gladius Imperatoris a sinistris. Interim dum procedunt ad Ecclesiam, cantatur Antiphona:

Ecce mitto Angelum meum, qui præparábit viam tuam ante fáciem meam.

Et post Antiphonam prædictam cantantur Hymni vel alia Cantica devota, prout magis placebit. Cum Imperator descenderit, et intrat Ecclesiam, Prælatus Ecclesiæ, accepto aspensorio, aspergit eum, deinde alios in genere, et procedunt usque ad altare majus, coram quo Imperator genuflectit super faldistorio ibidem sibi parato. Prælatus vero Ecclesiæ ascendit ad cornu Epistolæ altaris, ubi stans versus ad orantem, detecto capite, dicit:

V. Deus júdicium tuum Regi da.

R. Et justítiam tuam filio Regis.

V. Salvum fac **N.** Imperatórem nostrum Dómine.

R. Deus meus sperántem in te.

V. Mitte ei Dómine auxiliium de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

V. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

V. Fiat pax in virtúte tua. **R.** Et abundántia in túrribus tuis.

V. Dómine exaúdi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, in cujus manu sunt corda Regum, inclína ad preces humilitatis nostræ aures misericórdiæ tuæ, et Imperatóri nostro fámulo tuo **N.** régimen tuæ sapiéntiæ appóne: ut haustis de tuo fonte consiliis, et tibi pláceat, et super ómnia regna præcéllat.

Præténde Dómine, quæsumus, fámulo tuo **N.** Imperatóri nostro déxteram coeléstis auxilií: ut te toto corde perquírat, et quæ digne póstulat, ássequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde si Prælatus sit Episcopus, vel major, stans ante altare benedicit solemniter populo dicens:

Sit nomen Dómini benedíctum, etc.

Intellige, si non sit præsens Legatus, quia benedict Legatus, si sit præsens ibi. Qua benedictione data, depositis sacris vestibus, associat Imperatorem usque ad ejus hospitium. Si autem Prælatus ipse non sit Episcopus, vel major, finitis Orationibus prædictis, depositis vestibus sacris, associat, ut supra.

ORDO AD RECIPIENDUM PROCESSIONALITER REGEM.

Quando Rex ad aliquam urbem aut oppidum insigne venit, Clerus processionaliter obviam vadit ei extra portam, ubi Rex ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in terra super tapete stratum genuflexus osculatur crucem, quæ per Prælatum sibi porrigitur. Deinde sub baldachino ducitur usque ad Ecclesiam ordine supra-dicto. Interim cantatur Responsorium:

Elégit eum Dóminus, * Et excélsum fecit illum præ Régibus terræ. *V.* Glorificávit eum in conspéctu Regum, et non confundé-
tur. * Et excélsum. *V.* Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. *
Et excélsum.

Deinde cantantur Hymni, vel alia Cantica magis placentia. Cum Rex Eccle-
siam intrat, Prælatu, accepto aspersione, aspergit eum, deinde alios in genere,
et procedunt usque ad altare majus, coram quo Rex genuflectit super faldistorio
ibidem sibi parato, et orat. Prælatu vero ascendit ad cornu Epistolæ altaris,
ubi stans versus ad orantem, detecto capite, dicit:

V. Deus iudicium tuum Regi da.
R. Et iustitiam tuam filio Regis.
V. Salvum fac Regem nostrum Dómine.
R. Deus meus sperántem in te.
V. Mitte ei Dómine auxiliu de sancto. *R.* Et de Sion tuére eum.
V. Nihil proficiat inimicus in eo.
R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
V. Fiat pax in virtúte tua. *R.* Et abundántia in túrribus tuis.
V. Dómine exaúdi oratióem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, cui omnis potéstas et dignitas famuláur: da huic famulo
tuo Regi nostro *N.* próserum suæ dignitátis efféctum, in qua
te semper tímeat, tibi que júgiter placére conténdat. Per Christum
Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Prælatu, si sit Episcopus, vel major, accedit ad medium altaris,
et ibi populo solemniter benedicit. Tum sacris dimissis vestibus, Regem usque
ad hospitium comitatur.

ORDO AD RECIPIENDUM

PROCESSIONALITER PRINCIPEM MAGNÆ POTENTIÆ.

Quando Princeps magnæ potentiæ ad aliquam urbem aut insigne oppi-
dum venit, Clerus processionaliter ei obviam venit extra portam.
Ubi Princeps ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in
terra super tapete stratum genuflexus osculatur crucem, quæ per
Prælatum sibi porrigitur. Deinde sub baldachino ducitur usque ad
Ecclesiam ordine consueto. Interim cantatur Responsorium:

Posui adiutorium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe
mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. *V.* Inveni David servum
meum, óleo sancto meo unxi eum. * Manus. *V.* Glória Patri, et
Fílio, et Spirítui sancto. * Manus.

Deinde cantantur Hymni, vel alia Cantica magis placentia. Cum Princeps
Ecclesiam intrat, Prælatu, accepto aspersione, aspergit eum, deinde alios in
genere, et procedunt usque ad altare majus, coram quo Princeps genuflectit

super faldistorio ibidem sibi parato, et orat. Prælatu vero ascendit ad cornu
Epistolæ altaris, ubi stans versus ad orantem, detecto capite, dicit:

V. Salvum fac Principem nostrum Dómine.
R. Deus meus sperántem in te.
V. Mitte ei Dómine auxiliu de sancto.
R. Et de Sion tuére eum.
V. Nihil proficiat inimicus in eo.
R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
V. Fiat pax in virtúte tua. *R.* Et abundántia in túrribus tuis.
V. Dómine exaúdi oratióem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, cui omnis potéstas et dignitas famuláur: da huic famulo
tuo Principi nostro *N.* próserum suæ dignitátis efféctum, in
qua te semper tímeat, tibi que júgiter placére conténdat. Per Chri-
stum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Prælatu, si sit Episcopus, vel major, accedit ad medium altaris,
et ibi populo solemniter benedicit. Tum sacris dimissis vestibus, Principem
usque ad hospitium comitatur.

ORDO AD RECIPIENDUM

PROCESSIONALITER IMPERATRICEM, VEL REGINAM.

Quando Imperatrix, vel Regina, ad aliquam urbem aut insigne oppi-
dum venit, Clerus processionaliter ei obviam venit extra portam.
Imperatrix, vel Regina, ex equo, vel (quod magis convenit) descen-
dens in terra super tapete stratum genuflexa osculatur crucem,
quæ per Prælatum sibi porrigitur. Deinde sub baldachino ducitur
usque ad Ecclesiam ordine consueto. Interim cantatur Responsorium:

Ista est speciósa inter filias Jerúsalem. * Sicut vidístis eam
plenam caritáte, et dilectióne in cubilibus, et in hortis arómatum.
V. Ista est speciósa, quæ ascéndit de desérto, deliciis áffluens. *
Sicut. *V.* Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. * Sicut.

Deinde cantantur Hymni, vel alia Cantica magis placentia. Cum Impera-
trix, vel Regina Ecclesiam intrat, Prælatu accepto aspersione aspergit eam,
deinde alios in genere, et procedunt usque ad altare majus, coram quo Impera-
trix, vel Regina genuflectit super faldistorio ibidem sibi parato, et orat. Præ-
latu vero ascendit ad cornu Epistolæ altaris, ubi stans versus ad orantem,
detecto capite, dicit:

V. Salvam fac ancíllam tuam Dómine.
R. Deus meus sperántem in te.
V. Mitte ei Dómine auxiliu de sancto.
R. Et de Sion tuére eam.